

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

**SECȚIA PENTRU PROCURORI
HOTĂRÂREA NR. 8 P/22 iunie 2010**

Pe rol soluționarea acțiunii disciplinare formulată de comisia de disciplină pentru procurori împotriva pârâtului procuror R. M., prim procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria F., având ca obiect abaterea disciplinară constând în exercitarea funcției cu rea-credință, prevăzută de art. 99 lit. h) teza I din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

La apelul nominal făcut în ședință publică au răspuns reprezentanții comisiei de disciplină pentru procurori – inspectorii R. E., M. T. și pârâtul procuror R. M..

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefă, după care,

S-a învederat Secției că pentru acest termen de judecată citația emisă pe numele martorului M. F. D. a fost restituită cu mențiunea „destinatar lipsă la domiciliu”.

Față de această împrejurare, reprezentantul comisiei de disciplină pentru procurori declară că renunță la audierea acestui martor.

Secția a luat act de renunțarea comisiei de disciplină pentru procurori la martorul propus.

Nemaifiind alte cereri de formulat sau excepții de invocat, Secția apreciază cauza în stare de judecată și acordă cuvântul părților pe fondul cauzei.

Având cuvântul, comisia de disciplină pentru procurori, prin reprezentant

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

arată că din probele administrate rezultă că sunt întrunite elementele constitutive ale abaterii disciplinare constând în exercitarea funcției cu rea-credință, prevăzută de art. 99 lit. h) teza I din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare și solicită admiterea acțiunii disciplinare și aplicarea uneia dintre sancțiunile prevăzute de art. 100 din același act normativ, pârâtului procuror R. M..

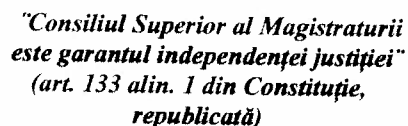
În continuare, se arată că, din interpretarea sistematică a dispozițiilor înscrise în art. 99 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, rezultă că legiuitorul a voit să facă distincție între exercitarea atribuțiilor de serviciu și exercitarea funcției.

Dacă exercitarea atribuțiilor de serviciu poate fi legată de îndeplinirea în concret a unor acte atribuite prin lege, exercitarea funcției se raportează la autoritatea conferită unei persoane care are calitatea de magistrat.

Astfel, susține reprezentantul comisiei de disciplină, conduita ilicită a procurorului R. M. a constat în faptul că, în condițiile în care nu era înregistrată la parchet vreo cauză penală, i-a telefonat numitului D. D., cerându-i să elibereze o anumită suprafață de teren și amenințându-l că în caz contrar îi va face dosar penal și îi va aplica o amendă.

Se mai susține că pârâtul procuror i-a telefonat agentului de poliție M. N. pe care l-a rugat să vină la terenul în litigiu, unde el se afla împreună cu primarul A. D., ocazie cu care i-a cerut să se deplaseze la domiciliul cetățenilor care ocupau anumite suprafețe din acest teren și să le pună în vedere să le elibereze, deși acest demers nu era justificat de existența vreunei cauze penale.

Întrucât prin desfășurarea acestor acțiuni, suprafețele de teren acaparate de

Având cuvântul, pârâtul procuror R. M. solicită respingerea acțiunii disciplinare exercitată împotriva sa, pentru următoarele considerente:

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Se afla în relații normale cu numitul D. D., căruia i-a adresat rugămintea de a se retrage de pe terenul ocupat, fără a îl amenința că îi va întocmi dosar penal, așa cum în mod greșit s-a reținut în acțiunea disciplinară. În acest sens, pârâtul procuror arată că, fiind întrebat de D. D. dacă există vreo reclamație cu privire la acel teren, i-a răspuns că nu cunoaște acest aspect, însă organele de urmărire penală se pot sesiza și din oficiu.

Pârâtul procuror mai susține că, fapta ce i se impută nu constituie o exercitare a funcției cu rea credință întrucât, luând cunoștință despre comiterea unei infracțiuni care se urmărește din oficiu, s-a sesizat din oficiu, dând relevanță juridică principiului legalității și oficialității procesului penal, consacrat în art. 2 din Codul de procedură penală ca o regulă de bază a procesului penal, precum și dispozițiilor art. 221 alin. 1 teza I Cod procedură penală.

Cu privire la elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. h teza I din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, apreciază că legiuitorul a avut în vedere împrejurarea în care magistratul se află în exercitarea funcției și cu această ocazie îndeplinește acte contrare atribuțiilor legale sau nu le îndeplinește corespunzător. Se mai susține de către pârât că, îndeplinirea în mod necorespunzător a atribuțiilor de serviciu trebuie să fi fost consecința relei credințe, iar între conduita magistratului și urmarea produsă trebuie să existe o legătură de cauzalitate.

În final, pârâtul procuror R. M. solicită să se constate că niciuna dintre aceste condiții nu este îndeplinită în cauza dedusă judecății și, drept urmare solicită respingerea acțiunii disciplinare.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

În susținerea motivelor expuse pârâtul depune la dosar concluzii scrise.
Secția constată închise dezbaterile și reține cauza în pronunțare.

SECȚIA PENTRU PROCURORI

Deliberând asupra acțiunii disciplinare, constată următoarele:

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru procurori, la data de 01.04.2010 sub nr. 5/P/2010, Comisia de disciplină pentru procurori a solicitat Secției ca, prin hotărârea pe care o va pronunța, să dispună aplicarea uneia din sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, pârâtului procuror R. M., prim procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria F., pentru săvârșirea abaterii disciplinare constând în exercitarea funcției cu rea credință, prevăzută de art. 99 lit. h) teza I din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În motivarea acțiunii disciplinare s-a reținut că în anul 2009, primarul comunei B., A. D., a hotărât amenajarea unui teren de fotbal pe raza comunei B., teren care era ocupat în parte de unii cetățeni din comună, astfel că le-a cerut acestora să elibereze suprafețele acaparate.

Despre această situație a discutat și cu pârâtul procuror R. M. care, la data de 26 iulie 2009, l-a contactat telefonic pe numitul D. D., una din persoanele despre care se susținea că a ocupat terenul fără drept, căruia i-a solicitat să elibereze terenul și l-a amenințat că, în caz contrar, se va sesiza din oficiu și îi va întocmi dosar penal, în baza căruia îl va sancționa cu amendă în sumă de 1000 RON.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

De asemenea, s-a mai reținut de către comisia de disciplină pentru procurori că, la data de 26 iulie 2009, pârâtul procuror R. M. i-a telefonat agentului de siguranță publică M. N. cerându-i să vină la un teren de pe raza comunei B., sat V. F., unde se afla împreună cu primarul A. M..

Agentul de poliție a mers la teren și, cu această ocazie, atât pârâtul procuror cât și primarul l-au rugat să se deplaseze la domiciliul cetățenilor care ocupau terenul și să le ceară să-l elibereze, întrucât aparține domeniului public.

S-a mai arătat că, la data de 3 august 2009, pârâtul procuror R. M., în temeiul art. 221 alin. 1 Cod procedură penală a întocmit un proces-verbal de sesizare din oficiu cu privire la faptul că „mai mulți locuitori ai satului V. F., comuna B., județul D., au ocupat fără drept, teren din domeniul public, imobil situat în zona stadionului de fotbal din satul V. F., refuzând eliberarea acestuia, faptă prevăzută de art. 220 alin. 1 Cod penal” deși primarul comunei B. nu a formulat plângere penală împotriva persoanelor despre care a susținut că au ocupat fără drept terenul aparținând domeniului public.

În probațiune au fost audiați martorii D. D., M. N. și V. A., propuși de comisia de disciplină pentru procurori precum și martorii A. M., C. C., A. M., N. I. și N. A., propuși de pârâtul procuror R. M..

Analizând probele administrate în cauză, Secția constată că acțiunea disciplinară formulată de comisia de disciplină pentru procurori împotriva pârâtului procuror R. M. este neîntemeiată, pentru următoarele considerente:

În declarația dată de pârâtul procuror în fața Secției, acesta a arătat că la data de 26.07.2009, într-o zi de duminică, la domiciliul său s-a prezentat un grup de 30 – 35 de tineri din comună care l-au rugat să îi sprijine financiar pentru reînființarea

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] echipei locale de fotbal, întrucât îi mai ajutase și în trecut, în considerarea memoriei fratelui său în prezent decedat, care a fost antrenorul echipei.

În cadrul acestor discuții, aceștia i-au spus pârâtului că terenul de fotbal, care se află în islazul comunal, este ocupat abuziv de mai mulți locuitori ai comunei, fiind cultivat cu cereale. Aceștia i-au mai relatat că, unul dintre cei ce au ocupat abuziv terenul este vecinul său, numitul D. D..

Ulterior, s-a deplasat la terenul de fotbal și, având în vedere că se afla în relații cordiale cu vecinul său, pârâtul procuror l-a sunat pe acesta și i-a adus la cunoștință faptul că tinerii din comună doresc să reînființeze echipa de fotbal, rugându-l să se retragă de pe teren.

Conform celor declarate de pârât, D. D. i-a spus că este de acord să elibereze terenul însă doar dacă și ceilalți locuitori ai comunei, care au culturi în acel loc, vor proceda la fel. Totodată, acesta l-a întrebat pe pârât care ar fi consecințele legale în cazul în care refuză să elibereze terenul, pârâtul spunându-i că nu trebuie să se ajungă la astfel de consecințe, după care D. D. ar fi afirmat că nu are ce să pățească, cel mult va primi o amendă.

Pârâtul procuror a mai arătat că, după ce a încheiat discuția cu D. D., tinerii respectivi și-au manifestat intenția de a își face singuri dreptate, afirmând că vor cosi culturile sau chiar le vor incendia. În aceste condiții, de teamă că situația ar putea degenera într-un conflict, pârâtul procuror l-a apelat pe agentul de siguranță publică M. N., solicitându-i să vină la fața locului și să discute cu tinerii.

După ce acesta a ajuns la teren, pârâtul procuror i-a relatat ce a discutat cu tinerii, după care a plecat. De asemenea, pârâtul a precizat că nu i-a solicitat

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED]

agentului de poliție să se deplaseze la domiciliul celor ce au culturi pe terenul de fotbal pentru a le cere să le înlăture.

În legătură cu împrejurarea că a întocmit un proces verbal de sesizare din oficiu, în rem, cu privire la săvârșirea infracțiunii de tulburare de posesie, prevăzută de art. 220 Cod penal, pârâtul procuror a declarat că a procedat astfel după ce, întâlnindu-se întâmplător cu numitul C. C., acesta i-a relatat că a făcut parte din comisia desemnată de primărie pentru a face verificări cu privire la ocuparea terenului de fotbal și s-a constatat că un număr de 19 persoane ocupau ilegal o anumită suprafață din domeniul public, arătându-i și procesul verbal de constatare încheiat cu această ocazie.

Cele declarate de pârâtul procuror R. M. sunt confirmate și de declarațiile numitului A. M., primarul comunei B., care a declarat că, la sfârșitul lunii iulie 2009, a mers la terenul de fotbal din comună unde s-a întâlnit cu mai mulți tineri care doreau să reînființeze echipa de fotbal. Acolo era și pârâtul procuror care purta o discuție telefonică cu numitul D. D., în cadrul căreia i se adresa cu apelativul „nea Dăn”, cum de altfel i se adresează toți cunoscuții. Cu această ocazie l-a auzit pe pârât spunându-i lui D. D. că trebuie să se înțeleagă amiabil cu tinerii care doresc să înființeze echipa, iar în cadrul discuției pârâtul nu l-a amenințat în nici un mod pe acesta.

De asemenea, martorul A. M. a mai arătat că el le-a relatat tinerilor despre faptul că a avut o discuție cu D. D. care a afirmat că nu va elibera terenul respectiv, moment în care tinerii au devenit nervoși.

Această împrejurare l-a determinat pe pârâtul procuror să îi solicite agentului de siguranță publică M. N. să se deplaseze la fața locului, pentru a aplană

[REDACTED]

conflictul. Martorul mai arată că după ce a venit M. N., pârâtul i-a explicat ce se întâmplase și apoi a plecat.

Aceeași stare de fapt rezultă și din declarația numitului M. N., agent de siguranță publică, care a arătat că a fost sunat de procurorul R. M. care i-a cerut să vină la terenul de fotbal și, odată ajuns acolo, a constatat că de față mai era un grup de tineri revoltați de faptul că terenul de fotbal fusese ocupat de culturi iar pârâtul procuror a plecat.

Secția reține că și martorii N. I. și N. A., care au făcut parte din grupul de tineri care la data de 26 iulie 2009 i-au solicitat sprijinul pârâtului procuror în vederea reînființării echipei de fotbal, au declarat că acesta din urmă l-a sunat pe D. D. și i-a relatat că tinerii din comună doresc să reabiliteze terenul de fotbal și, susțin că împreună cu alte persoane, acesta ar fi cultivat abuziv respectivul teren, rugându-l să se înțeleagă cu tinerii.

Cei doi martori au mai arătat că pârâtul nu l-a amenințat pe D. D. spunându-i doar că tinerii sunt de acord să îi ofere produse cerealiere în schimbul culturilor.

De asemenea, din declarația lui N. I., mai rezultă că, întrucât cei prezenți la terenul de fotbal au devenit nervoși și doreau să înlăture culturile, pârâtul procuror l-a apelat pe agentul de poliție M. N., căruia i-a solicitat să aplaneze situația.

Din cele expuse, Secția reține că nu se confirmă aspectele declarate de martorul D. D., care a arătat că pârâtul procuror l-ar fi amenințat să înlăture culturile pe care le avea pe domeniul public, precizând că în cazul în care până în seara zilei următoare nu va proceda în acest fel, îi va face dosar penal și îi va aplica o amenda de 10 milioane, declarația acestuia urmând a fi înlăturată.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

De asemenea, Secția va înlătura și declarația martorului V. A.n care, a afirmat că în vara anului 2009, aflându-se la o ședință de partid la care participa și D. D., acesta a fost sunat de procurorul R. M. și, întrucât a comutat telefonul pe speaker, a putut auzi cum pârâtul i-ar fi spus lui D. D. că, dacă nu își taie porumbul îl va tăia chiar pârâtul însuși, fără însă a face referire la un dosar penal.

În ceea ce privește împrejurarea că pârâtul procuror a întocmit un proces verbal de sesizare din oficiu cu privire la săvârșirea infracțiunii de tulburare de posesie, prevăzută de art. 220 Cod penal, Secția reține că, potrivit dispozițiilor art. 221 alin. 1 Cod procedură penală, procurorul se poate sesiza din oficiu când află, pe orice cale, despre săvârșirea unei infracțiuni.

Astfel, la momentul sesizării, respectiv 03.08.2009, pârâtul procuror a avut în vedere procesele verbale încheiate în perioada 30-31 iulie 2009 de reprezentanții Primăriei comunei B. care, cu ocazia măsurărilor efectuate în teren, au constatat că mai mulți cetățeni, proprietari de terenuri în tarlăua 24, s-ar fi extins cu culturile și au ocupat porțiuni din islazul comunal.

În ceea ce privește elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de dispozițiile art. 99 lit. h) teza I din Legea nr. 303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Secția reține că latura obiectivă a acesteia constă într-o acțiune sau inacțiune neconformă cu îndatoririle profesionale sau administrative impuse judecătorilor și procurorilor prin legi, regulamente sau ordine de serviciu.

Din punct de vedere subiectiv, reaua-credință presupune intenția magistratului de a manipula legea în mod conștient, obținând, prin aceasta, un avantaj pentru sine sau pentru altul sau o vătămare a intereselor uneia din părțile

implicate în proces. Elementele psihice care formează structura internă a acestei forme de vinovăție sunt caracteristice lipsei de onestitate în exercitarea profesiei.

Ori, în cauza dedusă judecătii, nu s-a demonstrat că pârâtul procuror R. M. i-ar fi cerut numitului D. D. să elibereze terenul, amenințându-l că în caz contrar îi va face dosar penal și îi va da o amendă.

De asemenea, prin probele administrate nu s-a confirmat nici împrejurarea că i-ar fi cerut agentului de poliție M. N. să se deplaseze la domiciliul cetățenilor care se aflau în zonă și să le pună în vedere să elibereze suprafețele acaparate.

Acțiunile pârâtului procuror se circumscriu unei atitudini normale cetățenești, ce s-au suprapus și cu anumite considerente personale legate de memoria fratelui său, în cadrul căreia acesta a încercat să rezolve situația reînființării echipei de fotbal a comunei, prin discuții amiabile cu părțile implicate.

Întrucât ulterior pârâtul procuror a luat cunoștință și de rezultatul măsurătorilor efectuate de o echipă din cadrul primăriei, prin care s-a stabilit că anumite suprafețe din domeniul public au fost ocupate fără temei de mai mulți cetățeni ai comunei, pârâtul procuror s-a sesizat din oficiu în legătură cu săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. 1 Cod penal. Pârâtul procuror avea competența să procedeze în acest mod, întrucât art. 221 alin. 1 Cod procedură penală, prevede că procurorul se poate sesiza din oficiu când află, pe orice cale, despre săvârșirea unei infracțiuni.

Pentru considerentele de mai sus, Secția pentru procurori va respinge acțiunea formulată de comisia de disciplină împotriva pârâtului procuror R. M. – prim procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria F..

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Văzând și dispozițiile art. 48 și art. 49 alin. 2 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii republicată, cu modificările ulterioare,

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge, ca neîntemeiată, acțiunea disciplinară formulată de Comisia de disciplină pentru procurori împotriva domnului R. M. – prim procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria F..

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare la Completul de 9 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică azi, 22 iunie 2010.

Hotărârea este atacată cu recurs; în curs de soluționare